

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/81/2019
Identifikačné číslo spisu: 2107222953
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2107222953.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Mgr. Ing. Pavol Korytár, Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, správca konkurznej podstaty úpadcu MTA spol. s r.o. v konkurze, so sídlom 930 16 Výdrany 495, IČO: 31 430 813, proti žalovanému: TM-STAV, s.r.o., so sídlom Trhovisko 235/7, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 31 408 320, zastúpenému: Mgr. Marekom Laktišom, advokátom, so sídlom Mariánska 8, 949 01 Nitra, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Trnava, pod sp. zn. 25Cbi/6/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 25. júna 2019, č. k. 21CoKR/9/2018 - 918, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu odmieta.

II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“), žalobu zamietol s tým, že žalovanému priznal náhradu trov konania voči úpadcovi: MTA spol. s r.o. v konkurze, so sídlom 930 16 Výdrany 495, IČO: 31 430 813 (ďalej len „úpadca“), v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že vyplatenie dlžnej sumy žalovanému zo zmluvy o dielo zo dňa 25.03.2003 (ďalej len „zmluva o dielo“) vo výške 715.422,04 Eur poukázaním časti kúpnej ceny vo výške 21 643 785 Sk (718.442,04 Eur) na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.05.2004 (ďalej len „kúpna zmluva“), bol zvýhodňujúcim právnym úkonom v zmysle ust. § 59 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“). Plnenie žalovanému zo zmluvy o dielo v celej výške ceny diela posúdil súd prvej inštancie ako zvýhodnenie veriteľa oproti ostatným veriteľom, ktorí sa majú podliehať na pomernom uspokojení svojich pohľadávok uplatnených v konkurze. Súd prvej inštancie s prihliadnutím ku skutočnosti, že žalobca nepodal aj odporovaciu žalobu vzťahujúcu sa na zvýhodňujúci právny úkon dlžníka - žalovaného, sa preto nezaoberal zákonom určených lehôt pri zvýhodňujúcom právnym úkone. V závere súd prvej inštancie zhrnul, že takto podanej žalobe na zaplatenie sumy 718.422,04 Eur nie je možné vyhovieť, pretože by žalovaný mal vrátiť plnenie z právneho úkonu - zmluvy o dielo, ktorý nebol odporovaný v zmysle ustanovení § 59 a nasl. ZKR. Pre

úspešné domáhanie sa tohto plnenia bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné, aby žalobca podal odporovaciú žalobu vzťahujúcu sa na právny úkon - zmluvu o dielo zo dňa 25.03.2003, a zároveň žalobu o určenie povinnosti žalovanému, aby vrátil plnenie vo výške 718.422,04 Eur (v prípade určenia neúčinnosti právneho úkonu - zmluvy o dielo voči ostatným konkurzným veriteľom). Súd prvej inštancie rovnako skonštatoval, že zmluva o dielo, ako právny úkon, nebola nikdy súdom určená za neúčinný právny úkon. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že nemožno za daných okolností aplikovať na žalovaného následky z neúčinného právneho úkonu - vrátenie peňažnej sumy, ak tento právny úkon za neúčinný vyhlásený nebol.

3. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“), na odvolanie žalobcu a žalovaného, napadnutým rozsudkom zo dňa 25. júna 2019, č. k. 21CoKR/9/2018 - 918, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a vo výroku II. zmenil tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

4. Preskúmaním veci bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a je ho potrebné vo výroku I. podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť a vo výroku II. je ho potrebné podľa ust. § 388 C.s.p. zmeniť. Odvolací súd uviedol, že sa súd prvej inštancie vo svojom rozsudku náležite vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, jeho myšlienkový postup bol v odôvodnení dostatočne vysvetlený, a to s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, zistené rozhodujúce skutočnosti a prijaté závery.

5. Namietaný postup súdu prvej inštancie, ktorým mal na základe vykonaných dôkazov dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd nezistil. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie venoval náležitú pozornosť všetkým skutkovým zisteniam, aplikoval správnu právnu normu, rešpektoval pokyny odvolacieho súdu vyslovené v rozhodnutiach, ktorými boli predchádzajúce rozhodnutia súdu prvej inštancie zrušené.

6. Za podstatné považoval odvolací súd uviesť, že kúpna zmluva uzatvorená medzi dlžníkom - MTA spol. s r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou PENDALTY, spol. s r.o. ako kupujúcim je medzi týmito stranami bez akýchkoľvek pochybností ukraľujúcim právnym úkonom, ktorému žalobca v zákonom určenej lehote piatich rokov odporoval a ktorému návrhu bolo vyhovené. Avšak tento záver nie je podľa odvolacieho súdu možné aplikovať na žalovaného, pretože voči nemu nejde o ukraľujúci právny úkon pre nedostatok vzájomnosti vzťahu. Pokiaľ by sa jednalo o zvýhodňujúci právny úkon voči žalovanému, bol odvolací súd toho názoru, že v takom prípade nebola dodržaná zákonná lehota jedného roka pred začatím konkurzného konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v tejto súvislosti nepovažoval argumentáciu žalobcu za opodstatnenú.

7. Argumentáciu žalovaného, podľa ktorej je správca konkurznej podstaty stranou sporu tohto konania, ktorá sa zúčastňuje konania ako strana sporu podľa C.s.p. z úplne iného dôvodu, pričom jeho účasť a postavenie upravuje osobitný predpis, odvolací súd posúdil ako nesprávnu. Ako nesprávne vyhodnotil odvolací súd aj tvrdenie žalovaného, že správca konkurznej podstaty nemá osobný záujem na výsledku sporu, a preto nemá voči protistrane nárok na náhradu trov konania, ako ani povinnosť voči tomuto nároku (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MObo/4/2009). Napriek tomu, že je náhrada trov konania vylúčená z uspokojenia v konkurze (§ 100 ods. 2 písm. a/ ZKR), odvolací súd upozornil, že to nemusí nevyhnutne znamenať skončenie konkurzného konania zrušením spoločnosti bez likvidácie, alebo že by po skončení konkurzu nezostal úpadcovi žiaden majetok a za ktorých podmienok by nebolo možné prihlásiť pohľadávku z titulu súdom priznaného nároku na náhradu trov konania po vstupe spoločnosti do likvidácie. Odvolací súd uviedol, že odpoveď na otázku, či po skončení konkurzného konania zostane spoločnosti úpadcu nejaký majetok, alebo sa bude spoločnosť zrušovať bez likvidácie a dôjde tým k jej výmazu, nemožno vopred prejedukovať. Pri rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Obo/41/2013, na ktoré poukázal žalovaný, považoval odvolací súd za potrebné upozorniť na to, že práve postavenie správcu konkurznej podstaty ako strany sporu je zdôraznené tým, že vystupuje vo vlastnom mene, ale na účet úpadcu. Správca je v konkurznom konaní procesným subjektom, ktorý má

povahu verejného orgánu, ktorý sa stará o efektívne speňaženie majetku úpadcu a dosiahnutie čo najväčšieho uspokojenia pohľadávok jeho veriteľov. Odvolací súd na žalovaným označené rozhodnutia v odvolaní neprihliadal, pretože sa netýkali takého skutkového stavu, aký je predmetom jeho odvolania. Odvolací súd uzavrel, že sporová strana, ktorá má povinnosť v konaní úspešnej sporovej strane uhradiť trovy konania je v danom prípade žalobca, a takto mal znieť i výrok rozhodnutia o trovách konania, preto odvolací súd podľa ust. § 388 C.s.p. v tejto časti výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, aby bol v súlade s Civilným sporovým poriadkom.

8. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 13.02.2001, sp. zn. 22Cdo/2643/1999, videl dovolateľ v závere odvolacieho súdu, podľa ktorého žalovaný ako tretia strana nie je zmluvnou stranou kúpnej zmluvy, a preto od neho nemožno požadovať vrátenie plnenia, pretože žalobca nie je zaviazanou stranou titulom vzájomného plnenia. Právna otázka, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená sa týkala záveru odvolacieho súdu o tom, že skutkové podstaty odporovania, ktoré sú definované v ust. § 59 a § 60 ZKR nie sú vzájomne alternatívne, ale sú vo vzťahu špeciality. V závere dovolateľ žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

9. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal žalobca v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) v prvom rade skúmal, či dovolanie bolo podané včas.

11. Podľa § 427 ods. 1 C. s. p., dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

12. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; (§ 121 ods. 3 C. s. p.).

13. Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe (§ 125 ods. 1 C. s. p.). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C. s. p.).

14. Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronickeho podania alebo doručením elektronickeho podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté oprávnenia orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov požadovať odstránenie vád, doplnenie elektronickeho podania, odmietnuť prijatie elektronickeho podania alebo možnosť, či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronicke podanie neúplné. Elektronicke podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci, na účely preukázania sa použijú údaje z potvrdenia podľa § 5 ods. 8.

15. Podľa ust. § 5 ods. 8 zákona o e-Governmente, správcovia ústredného portálu a informačného systému integrovaného obslužného miesta na účely elektronickej úradnej komunikácie zabezpečia vyhotovenie potvrdenia o odoslaní elektronickeho podania a rovnopisu odosielaného elektronickeho podania, a to automaticky alebo na požiadanie odosielateľa.

16. Otázka posúdenia včasnosti podania dovolania patrí - tak ako aj posúdenie ostatných podmienok pre uskutočnenie dovolacieho prieskumu - do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

17. Ako z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, dňom - v ktorom nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty na podanie dovolania - sa rozumie deň, kedy bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené oprávnenej osobe (dovolateľovi). Posledný deň zákonom určenej dvojmesačnej lehoty sa svojim číselným označením zhoduje s dňom, kedy bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené dovolateľovi.

18. Civilný sporový poriadok - na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 - viaže plynutie lehoty na podanie dovolania na okamih doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu (a nie na právoplatnosť rozhodnutia).

19. Ak bolo dovolanie podané po uplynutí zákonom určenej lehoty, predstavuje to zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania dovolacím súdom podľa ustanovenia § 447 písm. a/ C. s. p.

20. V preskúmvanej veci, bol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25. júna 2019, č. k. 21CoKR/9/2018 - 918, odoslaný elektronicke dňa 24.07.2019 a doručený žalobcovi dňa 24.07.2019 (č. l. 925 spisu). Posledný deň lehoty na podanie dovolania pre žalobcu v predmetnom spore tak bol v súlade s ust. § 427 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 121 ods. 3 C.s.p. deň 24. septembra 2019, ktorý pripadol na pracovný deň (utorok).

21. Dovolanie žalobcu, bolo doručené elektronicke so zaručeným elektronickeým podpisom na adresu Okresnému súdu Trnava dňa 25.09.2019. Z potvrdenia o odoslaní podania (č. l. 933 spisu) vyplýva, že žalobca podal dovolanie dňa 25.09.2019 o 17:04 a podľa doručky (č. l. 934 spisu) bolo dovolanie Okresnému súdu Trnava doručené dňa 25.09.2019 o 17:09. Z uvedeneho vyplýva, že dovolanie bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty (po 24.09.2019).

22. Elektronicke podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa ust. § 5 ods. 8 zákona o e-Governmente.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to, že nebola zachovaná zákonom stanovená lehota na podanie dovolania (§ 427 ods. 1 C. s. p.), tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu, ako oneskorene podaný podľa ust. § 447 písm. a/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

24. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.